

DANKBAARHEID, VERGIFFENIS, ENGAGEMENT

2 januari 2017 – 200 jaar Maristeninstituut

Broeder Emili Turú, Algemeen Overste

2 januari 2017. Op een dag als vandaag, precies 200 jaar geleden, begon Marcellinus Champagnat in dit huis met een project waartoe hij zich door God geroepen voelde en dat hem in vuur en vlam zette.

Het Maristeninstituut bestaat vandaag 200 jaar.

En drie woorden komen in mij naar boven bij die gebeurtenis: dankbaarheid, vergiffenis, engagement.

DANKBAARHEID

Dit is een moment bij uitstek om uiting te geven aan onze vreugde en aan onze dankbaarheid jegens God omdat Hij Marcellinus Champagnat heeft gegeven aan Zijn Kerk en de wereld.

Dankbaarheid voor het ontstaan, door hem, van een nieuwe religieuze familie om *Jezus Christus te doen kennen en beminnen* onder kinderen en jongeren, vooral degenen met de minste kansen.

Dankbaarheid voor de ongeveer 38.000 mannen die in de loop van deze 200 jaar intraden bij de Broeders Maristen.

Dankbaarheid voor hen die stierven als broeders en wier lichamen begraven liggen, als kleine zaadjes van leven, op vele plekken op de vijf continenten. Dankbaarheid ook voor hen die enkele jaren bij ons waren en toen voor een andere levenswijze kozen.

Dankbaarheid voor de heiligheid van duizenden broeders die ons, vaak in alle stilte en anonimiteit, hebben geleerd wat het betekent het Evangelie te leven op de wijze van Maria.

Dankbaarheid voor de vele duizenden leken, mannen en vrouwen, die zich hebben ingezet voor de Maristenzending en die het gezicht van Maria aan de Kerk willen laten zien.

Hun bijdrage is heel belangrijk geweest voor de ontwikkeling van het Maristencharisma, vooral de laatste 60 à 70 jaar.

Dankbaarheid voor de vele generaties mannen en vrouwen die positief zijn beïnvloed door het Maristenonderwijs; zij hebben zich de waarden daarvan eigen gemaakt en die waarden uitgedragen door op hun manier te leven als *goede gelovigen en goede burgers*.

Het door elk van deze gezinnen gestelde vertrouwen in de Maristeninstellingen vult ons met vreugde.

VERGIFFENIS

Nu we dank zeggen, is er tegelijk ook een diep verlangen om vergiffenis te vragen.

Vergiffenis voor de keren dat we niet hebben getuigd van de waarden die we uitdragen en dat we, in plaats van een stichtend voorbeeld te zijn, onszelf te schande hebben gezet.

Vergiffenis voor onze ontrouw aan de inspiratie van de Geest:

soms hadden we de moed niet om zijn bewegingen te volgen of zijn we misschien juist de andere kant op gegaan.

Vergiffenis omdat we er soms, vastgeroest in ons comfort of verlamd door onze angst, niet op uit zijn gegaan, naar de kinderen en jongeren aan de rand van de samenleving toe, de nieuwe *Montagnes* van vandaag.

Vergiffenis omdat er in een aantal van onze instellingen, die een veilige plek voor alle kinderen en jongeren moesten zijn, situaties van misbruik zijn geweest die diepe wonden hebben achtergelaten, vaak voor het leven.

Vergiffenis in het bijzonder voor degenen die dat misbruik is aangedaan, omdat wij als instelling niet altijd hebben gehandeld met de finesse of zo snel en resoluut als in zulke situaties geboden is.

Of misschien hebben we niet genoeg gedaan om ze te voorkomen.

ENGAGEMENT

Wij ontvangen vandaag, na 200 jaar, een prachtig erfgoed, vol licht, maar ook met zijn schaduwen.

Op dit erfgoed willen wij de toekomst bouwen.

Wij willen onszelf deze gelegenheid van *een nieuw begin* geven, waarbij we het beste uit het verleden nemen en openstaan voor het nieuwe van Gods Geest.

Als Maristen van Champagnat willen we ons engagement voor de Kerk en de wereld hernieuwen: Ons streven een Kerk met een Mariaal gezicht te creëren: open voor iedereen, gericht op zending, op dienstbaarheid, vooral door het leven van elk van ons en dat van onze Maristencommunities en -gemeenschappen.

Ons streven om ons evangelisatiewerk steeds te verbeteren via het onderwijs aan de kinderen en jongeren die ons worden toevertrouwd.

Integraal onderwijs, geïnspireerd door de waarden van het Evangelie en uitgevoerd op de wijze van Maria van Nazareth en Marcellinus Champagnat.

Ons streven om naar de rand van de samenleving te gaan: letterlijk in geografische zin en figuurlijk in de zin van de marges van het bestaan; naar kinderen en jongeren die daar zijn, vooral degenen die in armoede leven en uiterst kwetsbaar zijn.

Ons streven om op te komen voor de rechten van kinderen bij de Verenigde Naties en in de landen waar wij aanwezig zijn en, in het bijzonder, in al onze onderwijsinstellingen.

Ons streven om open te staan voor wat Gods Geest van ons vraagt – Gods Geest die in de wereld en in het leven van elk van ons is – vooral door ons innerlijke leven te voeden.

We beginnen aan dit jaar 2017 door dank te zeggen, om vergiffenis te vragen en ons engagement te hernieuwen.

Moge het vieren van ons 200-jarig bestaan als Maristeninstituut een volgende stap zijn in onze persoonlijke en institutionele bekering! Maria, eerste leerlinge van de Heer, diepgelovige en geëngageerde vrouw, onze Goede Moeder, is samen met ons op weg naar een derde eeuw als Maristeninstituut, vol hoop.

Moge zij, die *altijd alles bij ons heeft gedaan*, ons blijven zegenen en laten groeien.

Gefeliciteerd met het jubileum!